

Η ΑΞΙΑ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ «ΜΕΛΕΤΗΣ ΛΟΪΖΙΔΟΥ»

Τότε, Σήμερα και στο Μέλλον

του Αθαν. Παντελόγλου Ι.Τ.Α.Π.

ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ:

Το 1996 η άσχημη κατάσταση του Ασωπού και του περιβάλλοντος ένα γύρω στα υπαρκτά εργοστάσια, ήταν διαπιστωμένη και τεκμηριωμένη. Τότε, επί νομαρχίας Σταμούλη στην Βοιωτία και Φράγκου στην Ανατ. Αττική, με υπουργό ΥΠΕΧΩΔΕ τον κ. Λαλιώτη, αναθέτουν στην καθηγήτρια του Ε.Μ.Π. κ. Λοϊζίδου, «εκπόνηση ειδικής μελέτης» για επίλυση του προβλήματος των υγρών βιομηχανικών αποβλήτων στην περιοχή. Η μελέτη έγινε και έκτοτε έχει πολιτογραφηθεί σαν «Μελέτη Λοϊζίδου ή λύση Λοϊζίδου».

Στο πλαίσιο της μελέτης αυτής: Για κάθε εργοστάσιο, για τις **τότε δηλούμενες** διαδικασίες παραγωγής τους, έγινε συστηματική ανίχνευση και καταγραφή, των πηγών εκπομπής των υγρών λυμάτων, καθώς και αναλύσεις τις σύστασης τους. Στην συνέχεια, έγιναν τεχνικές μελέτες κατασκευής **παρΑσώπιων δικτύων συλλογής** τους και τελικής **επιλογής** του κατάλληλου **τρόπου επεξεργασίας** των συλλεγομένων. Ακολούθησε «μελέτη κατασκευής» της **Κεντρικής Μονάδας Επεξεργασίας** των συλλεγομένων, στην Θέση Στενό Αυλώνας στην Ανατ. Αττική. Μελετητικά και Τεχνικά λοιπόν, ήταν **μια λύση εξάλειψης** του προβλήματος τις ρύπανσης του Ασωπού, από τα παραγόμενα και απορριπτόμενα τότε, υγρά βιομηχανικά λύματα, από **τις τότε** βιομηχανίες. Η βασική σκέψη ήταν η ανάμειξη – αραιώση, με ανάλογες ποσότητες αστικών λυμάτων, σε τέτοιο βαθμό ώστε, να γίνονται το σύνολο, Βιολογήσιμα - Επεξεργάσιμα σε κεντρική μονάδα επεξεργασίας. Αυτό πρακτικά σήμαινε την ενοποίηση **«Παρ-Ασώπιων» δικτύων συλλογής** βιομηχανικών από Οινόφυτα-Σχηματάρι, με αστικά δίκτυα Αυλώνας και **κατασκευή ενιαίου Κεντρικού σταθμού επεξεργασίας** «μεικτών υγρών αποβλήτων» στο Στενό της Αυλώνας. Από εκεί τα επεξεργασμένα και ελεγχόμενα από υπηρεσίες της νομαρχίας Ανατ. Αττικής θα όδευαν μέσω Ασωπού, σε νότιο Ευβοϊκό κόλπο.

Τεχνικά μιλώντας, η μελέτη αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί σαν την πιο σοβαρή προσπάθεια που έχει γίνει για **λύση στο πρόβλημα με τα υγρά απόβλητα**, στην πολύπαθη **περιοχή του Ασωπού**. Φαίνεται τότε, ότι είχε την αποδοχή από όλες τις ενδιαφερόμενες πλευρές, διότι όλοι έπαιρναν από ένα σχετικό ευεργέτημα. Τότε, πολιτικά όλοι στα λόγια την έκριναν, σαν «ένα αναγκαίο έργο» και με προτεραιότητα, προωθήθηκε «σαν σχετική αποδεκτή λύση» για έγκριση χρηματοδότησης. Παρά το ότι άφηνε, αρκετά σημεία αδιευκρίνιστα για να λυθούν σε επόμενη φάση, όταν τα έργα θα είχαν υλοποιηθεί και αυτό «για να γίνει κάτι επιτέλους για το πρόβλημα της ανεξέλεγκτης ρύπανσης» και μετά βλέπουμε!

Τελικά η πρόταση κατετέθη το 1997, στο Β! πλαίσιο στήριξης, για συν-χρηματοδότηση κατά 75% από Ε.Ε και 25% από εθνικά κονδύλια. Παρουσιάστηκε σαν ένα έργο που πλαισίωνε αστικές περιοχές με έργα υποδομών αποχέτευσης – επεξεργασίας υγρών αποβλήτων. **Η πρόταση απερρίφθη**, διότι περιελάμβανε τα βιομηχανικά απόβλητα, από εργοστάσια, που είχαν ήδη από χρόνια, επιλέξει να χρηματοδοτηθούν για

κατασκευή ατομικών εργοστασιακών εγκαταστάσεων προ –επεξεργασίας, αλλά και για εργοστασιακές εγκαταστάσεις για τελική βιολογική επεξεργασία των λυμάτων τους. Έτσι, δεν μπορούσαν να ξανά-χρηματοδοτηθούν για τον ίδιο σκοπό.

Όμως η ανάγκη για υλοποίηση των παρεμβάσεων δεν αφήνει την υπόθεση να ξεχαστεί, έστω και αν τώρα η εξουσία έχει μοιραστεί. Το υπουργείο σε ΠΑΣΟΚ και οι Νομαρχίες σε Ν.Δ (Νομάρχης Βοιωτίας κ. Στάμος και Ανατ. Αττικής Φράγκος). Περί το 2000, έγινε επαν-υποβολή της μελέτης. Αυτήν την φορά με επανασχεδιασμό και διεύρυνση της καλυπτόμενης αστικής περιοχής, «με σκοπό την ενίσχυση της κοινωνικής αναγκαιότητας των έργων». Οπότε, συμπεριέλαβαν μέσα στο ενιαίο έργο, την αποχέτευση των περιοχών Ωρωπού και Ωρωποχωρίων. **Πάλι απερρίφθη** η πρόταση. Λέγεται επιπρόσθετα, αυτή την φορά, ότι το έργο και η πρόταση, «δεν υποστηρίχθηκε *θερμά* από τους μηχανισμούς προώθησης των έργων» για να γίνει η επιλογή του. Επίσημα καμία εξήγηση **δεν έχει δοθεί από τις τότε εξουσίες (ΠΑΣΟΚ, Υπ. ΠΕΧΩΔΕ κ. Λαλιώτης)**, για την συνεχή απόρριψη ενός τόσο αναγκαίου έργου. Τελικά ξεγελάστηκαν οι πολίτες που υπόφεραν και ροκανίστηκαν πολύτιμα χρόνια.

Λέγονται πολλά. Αλλά κανένας δεν ξεκαθαρίζει, αιτίες και αποτέλεσμα. Δηλαδή: δεν ξεκαθαρίζει γιατί μια **αντικειμενική ανάγκη** απορρύπανσης- ταχτοποίησης μιας ευρύτερης πολύτιμης περιοχής με οικιστικό και βιομηχανικό ενδιαφέρον, **δεν στάθηκε δυνατόν, να Χώρο-ταχτοποιηθεί στην εικοσαετία τις εξουσίες τους**. Δεν οργανώθηκε σε νόμιμη βιομηχανική περιοχή και δεν εξοπλίστηκε, με τις αναγκαίες και αυτονόητες υποδομές, για την ανάπτυξη της. Κανένας δεν ξεκαθάρισε, **αν υπήρξαν** εσωτερικές αντιδράσεις, «των εταίρων του έργου» και αν υπήρξαν κάποιοι που δεν επιθυμούσαν δεσμεύσεις τέτοιους είδους. Οπωσδήποτε αυτή η καταστροφική - αποτυχημένη πολιτικά, διαχείριση του προβλήματος, κόστισε στο τότε κυβερνών κόμμα.

Κατά την άποψη μου, παραμένει χωρίς απάντηση **ένα βασικό σημείο**. Αν τα εγκατεστημένα εργοστάσια **δέχονταν ή όχι**, (Στους συσχετισμούς των δυνάμεων του 1997) να απορρίπτουν προ-επεξεργασμένα και επί πληρωμή τα απόβλητα τους σε συλλεκτήριους αγωγούς. Τις νέες υποχρεώσεις που προέκυπταν, για έλεγχο ύδρευσης, παραγωγής λυμάτων και αποχέτευση μετά από επεξεργασία εντός εργοστασίου, **τις είδαν σαν κάτι που δεν τους συμφέρει, διότι είχαν διασφαλίσει «το ανεξέλεγκτο και δωρεάν δικαίωμα» απόρριψης στον Ασωπό**, με τις τότε άδειες της δ/σης υγείας της Νομαρχίας Βοιωτίας (colpo Grosso). Έτσι, **απέσυραν «την συναίνεση τους»** στην κατασκευή της λύσης αυτής. Καταφέρνοντας και να την ματαιώσουν, **με τους πολιτικούς που είχαν απέναντι τους**.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ:

Το θέμα και η λύση του, «έμεινε στην κατάψυξη» για 12 χρόνια. Στο εν τω μεταξύ, στην περιοχή των Οινόφυτων - Σχηματαρίου, **Πολλά κρίσιμα πράγματα άλλαξαν, στο πεδίο**. Η βαριά, βιομηχανικής προέλευσης, ρύπανση του ποταμού, και της θάλασσας, **γιγαντώθηκε σε ποσότητα** και έφτασε **να συνειδητοποιηθεί** σε χαρακτήρα, χημική υφή και συνέπειες. **Πέρασε** η ρύπανση των τοξικών, στον υπόγειο υδροφόρο ορίζοντα, **χτυπώντας** καίρια, την υδροδότηση και τις άλλες χρήσεις νερού των περιοχών και διαμέσου αυτής, **την δημόσια υγεία**. Η εν τω μεταξύ, ισχύουσα, νέα νομοθεσία του 2006, ξεκαθάρισε **«νέες υποχρεώσεις»** για την **κάθε μια φάση και διαδικασία** βιομηχανικής παραγωγής, που γίνεται στο εργοστάσιο του βιομηχανικού ρυπαντή. Επιπλέον κάθε πολιτικός και διοικητικός αρμόδιος, έφτασε πλέον,

να μην μπορεί να «κάνει ότι του αρέσει» και να μεταφράζει τις παραγωγές όπως τον διατάζουν. Ειδικά για τα Τοξικά-Επικίνδυνα υγρά απόβλητα, τώρα τα πράγματα, είναι σαφέστερα. Τώρα τα τοξικά έχουν κωδικούς. Έχουν αποσαφηνισμένη παρουσία σε κάθε φάση της τεχνολογίας παραγωγής, που επιλέγουν και δηλώνουν οι επενδυτές ότι θα χρησιμοποιήσουν. Υποχρεώνονται πλέον από τους νόμους, οι ρυπαντές να τα ελαχιστοποιούν. Μετά να τα εξουδετερώνουν από τις επικίνδυνες ιδιότητες τους, με απολύτως δικά τους έξοδα, εντός εργοστασίου. Και τέλος με ελεγχόμενο ποιοτικά και ποσοτικά τρόπο να κάνουν την τελική διάθεση τους. Υποχρεώνονται, να εξυγιαίνουν τις διαδικασίες και τις τεχνολογίες παραγωγής τους. Όσοι, για όσα τοξικά λύματα-απόβλητα, επιμένουν να παράγουν, ορίζεται πλέον ότι τα αντιμετωπίζουν με δικά τους, απολύτως έξοδα, και υποχρεούνται να τα οδηγούν, με απόλυτη δική τους ευθύνη ποσοτικά, σε ελεγχόμενους δρόμους τελικής διάθεσης. Εδώ Δημιουργήθηκε και ο «ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ» της επικαιροποίησης της μελέτης ΑΕΠΟ κάθε εργοστασίου:

Στις «Περιοχές του Ασωπού» στο κράτος της Βοιωτίας, με τις «αδειοδοτημένες» επισήμως, ρυπαίνουσες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, το πεδίο παραμένει παγωμένο στα όσα οι νόμοι όριζαν το 2004. Και αυτά παραμορφωμένα. Το όλο πεδίο «Άναρχο» στην δόμηση και λειτουργία του και «χωρίς χωροταξική οργάνωση γης». Ο Ασωπός παραμένει αχαρτογράφητος και συνεπώς «Ανύπαρκτος σαν ποταμός» για τους αρμοδίους. Άρα: Ο κάθε ένας μπορεί, να καταπατήσει τα «παραποτάμια όρια» προστασίας του και να κτίσει στις ακτές του ότι τον βολεύει. Να κλείσει την περιοχή, σαν «ατομική περιουσία του» και να απορρίπτει ότι τον βολεύει, απαγορεύοντας πρόσβαση στον κάθε άλλο πολίτη και ελεγκτή! Το όλο πεδίο, του «κάτω ρου του Ασωπού» (Κωδ.0730) δεν προσφέρει πλέον «ούτε σπιθαμή συνεχούς κοινόχρηστης παρασώπιας γης» για να περάσουν δια αυτής, ανεμπόδιστα, οι κοινόχρηστοι «Παράσώπιοι» συλεκτήριοι αποχετευτικοί αγωγοί και οι παρόχθιοι δρόμοι, επισκεψιμότητας και ελέγχου του ποταμιού και τις κατάστασης του. **Οπότε: Σήμερα πλέον:**

Γίνεται προϋπόθεση, εφαρμογής κάθε μελέτης στο πεδίο αυτό, η χαρτογράφηση και οριοθέτηση του ποταμιού και η χωροταξική και πολεοδομική ταχτοποίηση του πεδίου με «τα εκτός σχεδίου κτισμένα εργοστάσια» στην άναρχα λειτουργημένη περιοχή και στις όχθες του Ασωπού. Επί πολλά χρόνια, τα εργοστάσια «πατροναρίστηκαν» σε μια ανεξέλεγκτη και «άγρια παραγωγική επέκταση» χωρίς έλεγχο και νόμιμη διαδικασία αναθεώρησης αδειών λειτουργίας και έκδοσης σύγχρονων Αποφάσεων Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ). Δεν υπάρχει, ακόμη ούτε ένα αξιόπιστο «μητρώο των υπαρχών εργοστασίων». Έτσι τώρα πλέον: Οι μονάδες έχουν αυξηθεί (1084 μονάδες - Αρχείο πυροσβεστικής υπηρεσίας) και γιγαντωθεί ανεξέλεγκτα (π.χ. μονάδα από 1600 ίππους κινητήρια πήγε σε 26000 ίππους. Άλλη, από 5 τόνους ημερήσια παραγωγή μετάλλων πήγε σε 25 τόνους χωρίς αναθεώρηση – επέκταση υποδομών επεξεργασίας αποβλήτων. Ετέρα δουλεύει με αδήλωτες διαδικασίες παραγωγής και αδήλωτες νέες πρώτες και βοηθητικές ύλες, κρίσιμότητας σημασίας, όταν περνάνε στα απόβλητα τους, κ.ο.κ), και οι ρυπαντές αυξήθηκαν. Δυστυχώς «στο κράτος της Βοιωτίας» δεν έχουν εφαρμόσει, για κανέναν, την νέα νομοθεσία αδειοδότησης εργοστασίων. Δεν έχουν αλλάξει οι Όροι Περιβαλλοντικής Λειτουργίας κανενός τους. Φτάνουν τώρα, οι νομαρχιακές υπηρεσίες της δ/σης υγείας, να Ξανά - εκδίδουν τις παράνομες παλιές «άδειες απορρίψεων βιομηχανικών τοξικών λυμάτων» στο ποτάμι και τον υπόγειο υδροφόρο ορίζοντα! **Είτε, εναλλακτικά, τους αδειοδοτούν για να ποτίζουν με αυτά, «δένδρα» στην αυλή τους!**

ΤΩΡΑ ΠΛΕΟΝ: Ούτως εχόντων των πραγμάτων, κάποιοι βάλθηκαν να μας τρελάνουν. Από διάφορες πολιτικές πλευρές, διάφοροι κύκλοι «καλά πληροφορημένων» και κυβερνητικοί ξαπλώνουν τα διάφορα τους για το «τι θεωρούν λύση». Π.χ. Το ΥΠΕΧΩΔΕ, στην ανακοίνωση του τις 21-11-08, αναφέρει, ότι: έγινε

ανάθεση μελέτης στο Ε.Μ.Π. Ελπίζουμε να εννοεί την «μελέτη Λοϊζίδου» και όχι έτερον τι. Διότι εκείνο που ανακοινώνει (σημ. 4) είναι: Η **κατασκευή ενός ενιαίου, συλλεκτικού δικτύου των «αποχετευμένων βιομηχανικών»,** στην περιοχή. Βέβαια τα αναφέρει ότι θα είναι **προ-επεξεργασμένα (εξουδετερωμένα) βιομηχανικά απόβλητα** και σίγουρα θα εννοεί **επεξεργασμένα εντός εργοστασίου. Όμως δεν αναφέρει** τίποτα για το που θα πηγαίνουν όταν συλλέγονται! Δηλ. δεν λένε τίποτα, για κατασκευή **κεντρικής μονάδας βιολογικής επεξεργασίας τους.** Αυτό το υποσημειώνουμε, διότι: Άλλοι μας μιλάνε μόνον για δίκτυο συλλεκτήριων αγωγών (**ακέφαλο σώμα**) και άλλοι μόνον για κεντρική μονάδα επεξεργασίας τους (**ασώματη κεφαλή**)(!!!);). Κανένας όμως δεν εξηγεί το πώς είναι δυνατόν να συνεργαστούν «δυο αεχώριστα - ενιαία έργα» που θα τα κατασκευάσουν (;;) ξεχωριστά, για να βγάλουν κάθε μέρα, καθαρισμένα λύματα, στον Ευβοϊκό κόλπο! Ακόμη, κανένας για την ώρα, από την εξουσία, δεν μιλάει για την διασφάλιση των κεφαλαίων κατασκευής των έργων. (Μόνο τα λεφτά επικαιροποίησης τις παλιές «μελέτης Λοϊζίδου» έχουν διασφαλιστεί!). Όπως επίσης, κανένας δεν μιλάει για το **που (;), σε ποιον τόπο και γη (;),** έχουν προβλέψει ότι θα φτιαχτούν τα μελετώμενα έργα! Αυτά **«τα κρίσιμα στοιχεία» δεν τα λένε!** Και θέλουν να τους πιστέψουμε, ότι σοβαρά ασχολούνται **με την υλοποίηση** των λύσεων για Έργα που τα **χρειαζόμασταν μερικά χρόνια πριν.** Κύριοι, Της εξουσίας μας. **Μήπως πιστεύετε πως απευθύνεστε σε αφελείς;**

Σε άλλες άσχετες λεπτομέρειες είναι **λαλίστατοι!** π.χ. Δηλώνουν ότι το δίκτυο συλλογής αυτό, θα είναι εμπλουτισμένο με σύγχρονο σύστημα **αισθητήρων για αυτόματη μέτρηση** ποιότητας και ποσότητας των επικίνδυνων αποβλήτων (!;) Άραγε ποιος τους επέλεξε; Οι μελετητές τα έχουν εγκρίνει; Ποιος θα τους συντηρεί σε λειτουργία; Ποιος θα εγγυάται την ακρίβεια μετρήσεων ποιότητας / ποσότητας, που θα δίνουν οι αισθητήρες; Και για πόσο χρόνο θα δουλεύουν με ακρίβεια;

Αλλά και σε άλλα σημαντικά σημεία τις λύσης, παραμένουν **κρυψίνες και ασαφείς:** {π.χ.: Στην ίδια ανακοίνωση του ΥΠΕΧΩΔΕ (σημ. 6), συμπληρώνεται ότι : «Γίνεται μελέτη, από **ομάδα ειδικών επιστημόνων,** για τον **επανακαθορισμό** των νέων (!) «**οριακών τιμών» επικίνδυνων ουσιών,** στα απορριπτόμενα σε αγωγούς «ειδικά υγρά βιομηχανικά απόβλητα και λύματα» (!) Η μελέτη αυτή θα έχει τελειώσει 31-12-08}. Για αυτό το ουσιαστικότερο σημείο **απόδοσης** των εγκαταστάσεων και «μυστικό όπλο» **«αβανταρίσματος των ρυπαντών»** δεν ανακοινώνουν τίποτα, 5 μήνες τώρα. Η «νέα μελέτη Λοϊζίδου» για επεξεργασία βιομηχανικών αποβλήτων εξαρτάται απόλυτα, από την παραπάνω απόφαση «νέων ορίων απορριπτόμενων». Έτσι **ρωτάμε:** Τα «νέα όρια απόρριψης» έχουν την έγκριση του μελετητή της εγκατάστασης; **Ετέρα βασική ερώτηση είναι:** Πότε ακριβώς είναι η ημερομηνία παράδοσης της «Μελέτης Λοϊζίδου»; και πότε θα αρχίσουν έργα; Διότι ο ΜΑΙΟΣ 2009 μας έφτασε, και το όριο των 6 μηνών συμπληρώνεται!

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΡΑ: Γεννάται εύλογα, το εξής βασικό ερώτημα: Ωραία, **θα «μελετήσουν»** το πώς θα φτιάξουν «δίκτυο συλλογής», αλλά **μετά; Σε ποια γη θα στήσουν την επεξεργασία τους; Πότε; και στο αναμεταξύ τα συλλεγόμενα που θα τα πάνε; Θα μελετηθεί ξεχωριστά νέος κεντρικός σταθμός επεξεργασίας τους ή όχι;** Εδώ πλέον οι απορίες πνίγουν: Ο Ένας μίλαγε για κατασκευή **«ασώματης Κεφαλής».** Ο έτερος ανακοινώνει Κατασκευή **«ακέφαλου σώματος» !!** και τέλος, να και οι **«υβριδικές λύσεις».** Θα τα πηγαίνουν λένε, **στον υπαρκτό βιολογικό αστικών απόβλητων Οινόφυτων / Σχηματαρίου,** αφού τον ανασκευάσουν!! **Κατανοείτε** ότι αναφέρονται σε αυτόν τον βιολογικό καθαρισμό, που κτίστηκε με χίλια βάσανα πάνω σε αρχαιολογικούς χώρους της αρχαίας Τανάγρας και έκαναν 15 χρόνια να τον τελειώσουν, λόγω αρχαιοτήτων. Επιπλέον τα σημεία συλλογής, του δικτύου, με φυσική ροή, θα

συγκεντρώνουν τα λύματα σε σημεία που έχουν υψομετρική διαφορά 70-80 μέτρα και κάμποσα χιλιόμετρα απόσταση, από αυτόν τον «υπαρκτό αστικό βιολογικό» και χρειάζεται **άντληση** συλλεγόμενων μέχρι εκεί! Με τεράστιο λειτουργικό κόστος! Μόνο στην Ελλάδα βγαίνουν «τέτοιες κατασκευαστικές πατέντες» για να τρώγονται δημόσια λεφτά, δυστυχώς χωρίς λειτουργικό αποτέλεσμα. Μα όπως λέγεται η λύση αυτή προβάλλεται, γιατί επιθυμούν να κρατηθεί ο λειτουργικός έλεγχος των εγκαταστάσεων και το «αποτέλεσμα της επεξεργασίας καθαρισμού» των λυμάτων, κάτω από την ίδια στέγη και στα χέρια των «ανύπαρκτων ελεγκτών» της Νομαρχίας Βοιωτίας ή της περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, που θα ελέγχουν από την Λαμία!!!

Μιλούν και μας υπόσχονται, «επεξεργασμένα βιομηχανικά» στον Ασωπό και τον Ευβοϊκό κόλπο! κραδαίνοντας **«τα χαρτιά μια μελέτης ακόμη»**. Με τα χαρτιά όμως, δεν καθαρίζουν υγρά απόβλητα εργοστασίων. Επιμένουν λοιπόν, χωρίς να λένε **Που;;; Πως;;; και από Ποιον;;** Δεν ξεκαθαρίζουν η υποχρέωση αυτή, **Ποιανού ευθύνη θα είναι;;** Όπως δεν ξεκαθαρίζουν: **Πότε;; και Ποιος;; θα πληρώσει το κόστος για έργα –κατασκευές άλλα και για την λειτουργία των εγκαταστάσεων αυτών που εμείς τις χρειαζόμαστε από χτες βράδυ!!!** Δηλαδή: **«ζήσε Μάη μου, να φας τριφύλλι»** και απλά γεννάται το αίσθημα ότι η εξουσία μας εργάζεται. **«Κοινώς μας Δουλεύει»!!!!**

Λοιπόν απαντήστε τους εσείς, τώρα είναι η στιγμή.

Υ.Γ Μέχρι να μαζευτούν οι απαντήσεις σε αυτά τα πρωταρχικά ερωτήματα, **είναι πρόπον και σωστό**, να αποφύγουμε την διατύπωση του όποιου σχολίου, **για την «απόψυξη» της λύσης Λοϊζίδου του 1996**. Ας περιμένουμε κάνα μήνα ακόμη.

Μάιος 2009